

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie ze skargi I. W.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn.
VI S 191/21,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 22 czerwca 2023 r.,

- 1. odrzuca skargę;**
- 2. umarza postępowanie w przedmiocie wniosku o
zwolnienie od kosztów sądowych.**

UZASADNIENIE

I. W. (dalej: „skarżący”) pismem z 9 marca 2023 r. (data prezentaty) wniósł osobiście skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie VI S 191/21. Skarżący wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania, zobowiązanie Sądu Apelacyjnego w Warszawie do natychmiastowego rozpoznania i wszczęcia postępowania w sprawie, przyznanie od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego kwoty 1000 zł oraz zasądzenie od Skarbu Państwa-Sądu Apelacyjnego w Warszawie kosztów postępowania. Skarżący wniósł także o zwolnienie od kosztów sądowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga I. W. dotycząca sprawy toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie pod sygn. akt VI S 191/21 podlega odrzuceniu.

Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego artykuł 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: „u.s.p.p.”) zawiera zamknięty katalog postępowań, w których określonym podmiotom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 29 listopada 2018 r., I NSP 39/18; 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11; 29 października 2009 r., KSP 18/09). Wobec powyższego, w postępowaniach innych niż wymienione w katalogu określonym w art. 3 u.s.p.p. skarga na przewlekłość postępowania nie przysługuje.

W katalogu tym nie zostało uwzględnione postępowanie wywołane skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Postępowanie ze skargi na przewlekłość nie jest bowiem samodzielny postępowaniem zmierzającym do stwierdzenia przewlekłości i ewentualnie zasądzenia z tego tytułu odpowiedniego odszkodowania czy zadośćuczynienia (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04). Ma ono charakter incydentalny, wypadkowy – jego istotą jest wyłącznie kontrola sprawności toczącego się postępowania głównego i przeciwdziałanie istniejącej przewlekłości.

Z treści przedmiotowej skargi wynika, że dotyczy ona postępowania wywołanego skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie pod sygn. akt VI S 191/21, prawomocnie zakończonego postanowieniem z 8 sierpnia 2022 r. Skoro, jak już była o tym mowa powyżej, w postępowaniu tego rodzaju ustawodawca nie przewidział możliwości wniesienia skargi na przewlekłość, skarga ta jest niedopuszczalna i z tego względu podlega odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p., orzekł jak w sentencji postanowienia.

Nadto wskazać należy, że skarżący złożył skargę osobiście, co z uwagi na treść na art. 87¹ § 1 k.p.c. oraz brak podstaw do zastosowania art. 87¹ § 2 k.p.c., stanowi brak nieusuwalny, powodując konieczność jej odrzucenia bez wzywania do uzupełnienia tego braku.

Stosownie do treści art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji, tym samym odnosi się to również do postępowania toczącego się na skutek skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (zob. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego – zasada prawna z 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04; a także postanowienia Sądu Najwyższego z: 16 marca 2006 r., III CZ 5/06; 6 lutego 2013 r., V CZ 88/12; 18 października 2018 r., I NSP 75/18; 26 marca 2019 r., I NSP 3/19; 24 maja 2019 r., I NSP 27/19; 11 września 2019 r., I NSP 87/19).

Z uwagi na odrzucenie skargi bezprzedmiotowe stało się rozpoznawanie zgłoszonego w niej wniosku o zwolnienie skarżącego od kosztów sądowych, o czym, Sąd Najwyższy orzekł, jak w punkcie 2 sentencji.

(NM)

[ms]

